

РЕШЕНИЕ

№ 7209

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря СВЕТОСЛАВА В. ОГНЯНОВА
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110129510 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

„Н.Л.“ ЕООД е предявило срещу „З.Б.И.“ АД иск по чл.432 КЗ, вр. чл.99, ал.1 ЗЗД за сумата от 5000 лева – частичен иск при пълен размер на вземането от 40 000 лева – обезщетение за неимуществени вреди, причинени на И.П.Г., ЕГН ***** от смъртта на баща ѝ – П.Г.П., ЕГН *****, която смърт е настъпила при ПТП от 14.04.2018г. по АМ „Тракия“ по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е бил ответникът, и което вземане е било прехвърлено от И.П.Г., ЕГН ***** на ищеца с договор за цесия от 09.05.2018г., за която цесия ответникът е бил уведомен с уведомление № ОК – 537394/09.08.2018г., ведно със законната лихва от 09.08.2018г. до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че на 14.04.2018г. настъпило пътнотранспортно произшествие по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност на автомобилистите“ към датата на събитието е ответникът. При произшествието била причинена смъртта на П.Г.П. – баща на И.П.Г.. На 08.05.2018г. последната предвила извънсъдебна претенция спрямо ответника за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на баща ѝ в размер на 200 000 лева. С писмо от 28.05.2018г. И.Г. била уведомена от ответника - застраховател, че до представяне на влязъл с сила акт, доказващ вината на водача, нямало основание за изплащане на претендираното от нея обезщетение. На 09.05.2018г. бил сключен писмен договор за цесия, по силата на който И.П.Г. прехвърлила на ищцовото дружество вземане в размер на 40 000 лева – част от вземането ѝ за обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на баща ѝ, настъпила вследствие на процесното събитие. С уведомление от 09.08.2018г. ищцовото дружество в качеството си на цесионер уведомило ответното дружество, че И.П.Г. е цедирала на ищеца 40 000 лева от вземането си към ответника – обезщетение за неимуществени вреди, като И.Г. е запазила правата си за разликата над 40 000 лева до пълния предявен размер от 200 000 лева. Ответното дружество изплатило на И.П.Г. сумата от 160 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди по повод смъртта на баща ѝ, настъпила при процесния инцидент. Ищецът счита, че предвид извършеното уведомление за цесията сумата от 40 000 лева от определеното обезщетение е следвало да се изплати на

ищцовото дружество, а не на цедента И.Г. Поддържа, че цесията е произвела действие спрямо ответника и му е противопоставима, считано от уведомлението до него от 09.08.2018г.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК, с който оспорва иска. Счита иска за недопустим поради направен отказ от иск по чл.432 ГПК от И.П.Г. за обезщетение за неимуществени вреди от процесния инцидент по т.д. № 13/2019г. по описа на ОС – Ямбол, образувано по нейна искова молба от 06.02.2019г. за сумата от 26 000 лева – частичен иск при пълен размер на вземането от 200 000 лева. При това след направения отказ от иска отпадали правата и на правоприемника, т.е. на ищеца. Ищецът не бил встъпил в производството по т.д. № 13/2019г. по описа на ОС – Ямбол. По същество оспорва иска по основание и размер. Възразява, че с договор за цесия от 08.05.2018г. И.П.Г. е прехвърлила вземането си за обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на баща ѝ на „Източна консултантска компания“ АД, за която цесия ответникът бил уведомен на 18.07.2018г. На 27.08.2018г. с цесионера „Източна консултантска компания“ АД било постигнато споразумение за извънсъдебно уреждане на отношенията по повод процесната щета, заведена от И.П.Г., като на 07.09.2018г. било платено обезщетение по щетата в размер на 160 000 лева в полза на правоимащото лице. При това ищецът не разполагал с право на вземане, защото ответникът изцяло изпълнил задължението си да плати следващото се обезщетение от процесния инцидент на правоимащото лице.

Софийски районен съд, като взе предвид предявения иск, възразженията срещу него и доказателствата по делото, намира следното:

По делото не е повдиган спор и съдът приема за установено, че вследствие на ПТП от 14.04.2018г. на АМ „Тракия“, настъпило по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е ответникът, е причинена смъртта на П.Г.П., ЕГН *****, който е баща на И.П.Г., ЕГН *****.

От приетата като доказателство молба – претенция от 08.05.2018г. (л.10 от делото) се установява, че И.П.Г. е предявила претенция пред ответника за изплащане на обезщетение в размер на 200 000 лева за неимуществени вреди от смъртта на баща ѝ вследствие на процесното произшествие.

Като доказателство по делото е приет договор за цесия от 09.05.2018г. между И.П.Г. в качеството ѝ на цедент и ищцовото дружество „Н.Л.“ ЕООД в качеството на цесионер. В договора за цесия страните по него са приели, че вследствие на процесното събитие И.Г. има вземане срещу ответното застрахователно дружество в размер на 200 000 лева - обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на баща ѝ П.Г.П., ЕГН *****. Страните по договора за цесия са приели помежду си, че към датата на подписване на договора вземането не е ликвидно и изискуемо и че в един по – късен момент вземането от застрахователя може да бъде в по – малък размер от 200 000 лева. В договора е посочено, че цедентът И.Г. прехвърля възмездно на цесионера – ищцовото дружество, част от вземането си срещу ответното застрахователно дружество, която част се равнява на сумата от 40 000 лева, като страните са уговорили, че вземането над сумата от 40 000 лева до 200 000 лева цедентът запазва за себе си.

По делото като доказателство е приета молба – уведомление от ищцовото дружество спрямо ответника с вх № 537394/09.08.2018г., с която ищцовото дружество уведомява ответника за извършената цесия на сумата от 40 000 лева – част от обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от И.Г., от смъртта на баща ѝ от процесното събитие, като е посочено, че последната е запазила правото си на обезщетение за сумата от 40 000 лева над пълния предявен размер. Към уведомлението е посочено, че се прилага пълномощно, което обаче не е представено по делото.

От приетите доказателства (искова молба от 06.02.2019г., заведена при Окръжен съд – Ямбол и определение № 214 от 21.06.2019г. на ОС – Ямбол по т.д. № 13/2019г.) се

установява, че на 06.02.2019г. И.П.Г. е завела частичен иск по чл.432 КЗ срещу ответното застрахователно дружество за сумата от 26 000 лева – при пълен размер от вземането 200 000 лева – обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на баща ѝ вследствие на процесното събитие. Образуваното дело е прекратено поради отказ от иска по чл.233 ГПК, мотивиран с извънсъдебно уреждане на отношенията с ответника.

Съдът приема, че договорът за цесия от 09.05.2018г., с който увреденото лице прехвърля вземане за обезщетение за неимуществени вреди е нищожен поради невъзможен предмет – чл.26, ал.2 ЗЗД. Обезщетението за неимуществени вреди е строго лично право, чието упражняване зависи от личната преценка на титуляра му и не може да бъде предмет на договор за цесия, защото това противоречи на естеството на вземането – арг. чл.99, ал.1 ЗЗД. Целта на обезщетението за неимуществени вреди е не да поправи вредите (защото това е обективно невъзможно), а да възмезди лицето, понесло неимуществените вреди и чрез получените пари то да си достави блага, различни от засегнатите. Обезщетението за неимуществени вреди има за цел да компенсира болките и страданията чрез предоставяне на други блага. При това благото, което има предназначение да възмезди увреденото лице за понесените страдания, не може да съществува отделно от лицето, за което е предназначено, защото това би компрометирало и обезсмислило компенсаторната му функция, свързана с причинените болки и страдания. Това право поначало е ненаследимо, като изключение е само случай, в който правото вече е било упражнено от уведения (например чрез предявяване на извънсъдебна претенция или завеждане на иск) и увреденото лице почине преди изплащане на обезщетението или в хода на висящия процес. Веднъж упражнено, правото да се получи обезщетение за неимуществени вреди има титуляр само увреденото лице (или след неговата смърт – неговите наследници), защото това право обслужва цели, пряко свързани с личността на увреденото лице. При това договорът за цесия с предмет непрехвърлимо по естеството си право – на обезщетение за неимуществени вреди, е нищожен и изначално не е породил целените правни последици. Следователно ищцовото дружество не се легитимира като носител на предявеното вземане.

Предвид изложеното искът е неоснователен и следва да се отхвърли.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноски има само ответното дружество, което е поискало присъждането и доказало извършването на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2200 лева с ДДС. Своевременно е направено възражение за неговата прекомерност. Съдът намира възражението за основателно, доколкото делото не се отличава с висока правна и фактическа сложност. Като взема предвид че минималният размер на адв. възнаграждение в случая е 696 лева с ДДС (чл.7, ал.2, т.2 ред до изм бр ДВ 88 от 2022г., вр. пар.2а НМРАВ), то в конкретния случай адв. възнаграждение над 900 лева (при завишение с около 30 % над минималния размер) е прекомерно, защото над този размер платеното адв. възнаграждение драстично не съответства на конкретната правна и фактическа сложност на делото. При това на ответника следва да се присъдят разноски от 900 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск по чл.432 КЗ, вр. чл.99, ал.1 ЗЗД от „Н.Л.“ ЕООД, ЕИК 200778804, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул. „Клокотница“ № 2А, ет.5 срещу „З.Б.И.“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87 за сумата от 5 000 лева – частичен иск при пълен размер на вземането от 40 000 лева – обезщетение за неимуществени вреди, причинени на И.П.Г., ЕГН

***** от смъртта на баща ѝ – П.Г.П., ЕГН *****, която смърт е настъпила при ПТП от 14.04.2018г. по АМ „Тракия“ по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е бил ответникът, и което вземане е било прехвърлено от И.П.Г., ЕГН ***** на ищеца с договор за цесия от 09.05.2018г., за която цесия ответникът е бил уведомен с уведомление № ОК – 537394/09.08.2018г., ведно със законната лихва от 09.08.2018г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА „Н.Л.“ ЕООД, ЕИК 200778804, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул. „Клокотница“ № 2А, ет.5 да плати на „З.Б.И.“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, на основание чл.78, ал.3 ГПК сумата от 900 лева – разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____